

НЕ ЗАБРАВЯЙТЕ, НО НЕ ОТМЪЩАВАЙТЕ!

НАЦИОНАЛЕН ВЕСТНИК

ТРАКИЯ

Брой 7 • год. ХСVII • 9 април 2021 г. • цена 0,40 лв.

www.stdbg.org

ТРАКИЙЦИ В ЦЯЛАТА СТРАНА ПОЧЕТОХА ДЕНЯ НА ТРАКИЯ И 108 ГОДИНИ ОТ ОДРИНСКАТА ЕПОПЕЯ

26 март е паметна дата в летописа на Съюза на тракийските дружества в България и една от най-славните и героични страници от българската история.

На този ден почитаме воините, загинали в Одринската епопея, която донася свободата на тракийските българи.

Радостта от победата е помрачена от трагедията на стотици хиляди българи, които през лятото и ранната есен на 1913 г. са подложени от турската войска и башибозук на разорение и физическо унищожение, представляващо първи геноцид в Европа през XX в.

26 март е един от най-ярките символи на българската памет, която почитаме, защото народ, който не уважава миналото си, няма бъдеще.

За втора година, по независещи от нас обстоятелства, не отбелязахме тържествено 26 март, но поставихме цветя пред паметниците на нашите деди.

В столицата поклонението пред паметта на загиналите започна със заупокойна молитва, отслужена от епископ Поликарп в храм „Св. Николай Софийски-Нови“ и продължи с полагане на цветя пред паметниците на Одринци и Антим I, и пред паметника на Капитан Петко войвода в Борисовата градина. След заупокойната молитва епископ Поликарп предаде от името на патриарх Неофит към Съюза на тракийските дружества в България, благопожелания да продължи да пази традициите и да почита паметта на предците.

На поклонението присъстваха председателят на СТДБ Кр. Преманов, зам.- председателят на ЦР Кр. Беломорски, главният секретар Стефан Начев, директорът на ТНИ проф. В. Проданов, научният секретар на ТНИ

д-р Ваня Стоянова, членовете на ВК: М. Божкова, Величко Пачилов, д-р Е. Алекова, проф. Тодор Кирев, В. Стоилова и З. Радонова.

Цветя пред паметниците в столицата положиха кметът на София Йорданка Фандъкова, представители на политически партии и депутати.

Денят на Тракия уважи и вицепрезидентът на Република България Илиан Йотова, която поднесе венци пред паметниците и произнесе кратко слово пред тракийци, в което заяви:

„Денят на Тракия е празник на волята за свобода, единство и справедливост. Днес величаем подвига на българските воители, на българската армия, които с мъжество и кръв извоюваха победата при Одрин. Скланяме глава пред паметта на избитите и прогонени от родните си места наши предци.“

Вицепрезидентът припомни, че в българската история 1913-а е изключително величава година заради силата, достойнството, вярата и любовта към род и родина. Но е и изключител-

но трагична заради десетките хиляди невинни жертви и прекършените човешки съдби.

Днес отново си даваме клетва никога да не допуснем трагичната история на тракийците да бъде пренаписана, да потъне в забвение. Да помним и да съизмерваме действията си с мъдрия завет на тракийците: „Прощаваме, но не забравяме“, заяви вицепрезидентът.

Илиан Йотова изтъкна, че българската държава продължава да е в дълг пред тракийските бежанци. „С президента Радев сме убедени в каузата на тракийците и ще продължаваме да настояваме за справедливост“, подчерта вицепрезидентът.

Председателят на СТДБ получи поздравителни адреси за Деня на Тракия от президента на Република България Румен Радев и от кмета на община Малко Търново Илиан Янчев. Текстовете публикуваме отделно.

Денят на Тракия бе почитен в цялата страна от представители на всички тракийци, които свято пазят паметта.

26 МАРТ – ДЕНЯТ НА ТРАКИЯ

Четете още на 4, 5, 8 стр.

ПОЗДРАВЛЕНИЕ

Скъпи тракийци,
26 март е ден за помен и поклонение пред подвига на българските воители, паднали край Одрин и из тракийските полета по време на Балканската война.

На тази дата през 1913 г., Втора българска армия под командването на генерал-лейтенант Никола Иванов превзема Одрин. Българският войник изумява света със своя подвиг, който слага край на Балканската война. Последващият Лондонският мирен договор от 17 май 1913 г., предоставя почти цяла Тракия на запад от линията Мидия-Енос на България. Това е смисълът на този ден, който ние, тракийци почитаме. Датата 26 март символизира съдбовни събития – бойната слава на българската войска и стремежът на тракийските българи към свобода и присъединяване към Отечеството.

Триумфът от победата много скоро е помрачен от трагедията на стотици хиляди българи, които през лятото и ранната есен на 1913 г. са подложени от турската войска и башибозук на гонения, разорение и физическо унищожение. Погромът над тракийци няма аналогия в новата ни история.

Години наред тракийци сами почитат 26 март като Ден на Тракия и отправят предложения към държавната власт да превърне този ден в официален празник.

С постановление № 62 от 23 март 2006 г. Министерски съвет на Република България обявява 26 март за Ден на Тракия. Оттогава Денят на Тракия се чества тържествено в цялата страна като ден за памет и почит към хилядите тракийски българи, прогонени от Одринска и Беломорска Тракия, намерили подслон в пределите на България.

Почит и преклонение пред болката и величието на невинните жертви, които ще останат завинаги в олтар на Отечеството.

В търсене на справедливост ние, тракийци сме толерантни, не търсим мъст за претърпени злини и спазваме завета на нашите предци: „Не забравяйте, но не отмъщавайте“.

Толерантността, човечността и търпението, са качества, които са ни нужни и днес, за да се справим с предизвикателствата на времето, в което живеем!

За втора поредна година във връзка с извънредните мерки в страната, и за да не допуснем рискове за здравето на участници в нашите мероприятия, няма да отбележим тържествено 26 март, но ще изпратим цветя пред паметниците на нашите деди.

Поклон пред героите, загинали за тракийската кауза.

Да живее България!
Красимир Преманов,
Председател на СТДБ

НАПУСНА НИ ТОДОР КОРУЕВ, ГЛАВЕН РЕДАКТОР НА В. „ТРАКИЯ“

С дълбоко присърбие съобщаваме, че внезапно ни напусна Тодор Коруюв, главен редактор на в. „Тракия“.

Роден на 24.11.1942 г. в град Момчилград. Повече от три десетилетия се занимава с журналистика – във „Вечерни новини“, „Работническо дело“ и „Дума“. Дългогодишен първи зам. главен редактор на в. „Дума“. Автор на „Момчилград. Летописи“ (1977), „Горещи думи“ (интервюта, 2005), „Тодор Генов: литературна анкета“ (2007), „Горещи думи 2“. Член на СБП и

СБЖ. Носител на наградата на Съюза на българските журналисти през 2005-а за цялостен принос.

Той беше дълбоко свързан с трагичната съдба на тракийските бежанци.

СТДБ загуби приятел и съмишленик, България – загуби журналист и публицист.

Поклон пред светлата му памет.
Съболезнования на семейството и близките.

Кр. Преманов,
Председател на СТДБ

Продължава на 2-3-а стр.

НАПУСНА НИ ТОДОР КОРУЕВ

Продължение от 1-а стр.

ПРЕДСТАВИТЕЛИ НА СТДБ СЕ ПРОСТИХА С ГОЛЕМИЯ БЪЛГАРСКИ ЖУРНАЛИСТ И ПУБЛИЦИСТ ТОДОР КОРУЕВ

На 5 април 2021 г. пред тленните останки на големия български журналист, публицист и главен редактор на в. „Тракия“, уважение засвидетелстваха председателят на СТДБ Кр. Премянов, Хубен Стефанов, член на ВК на СТДБ и Стефан Начев, главен секретар на Съюза.

Поклонението се състоя в ритуална зала в Пазарджик. Семейството, роднини, близки, колеги и представители на тракийци изпратиха в последния му път Тодор Коруюев. Завинаги ще запазим спомена за неговата обаятелна личност, интелект и висок професионализъм.

Талантът на Тодор Коруюев остави забележителна следа през десетилетията на професионалната му кариера във вестниците „Вечерни новини“, „Работническо дело“, „Дума“ и „Тракия“.

Тракиец по произход, той живееше за тракийската кауза.

Поклон пред светлата му памет.

Венци и съболезнователни адреси бяха поднесени от името на СТДБ, ТНИ, вицепрезидента на Република България Илияна Йотова, от Иван Гранитски и издателство „Захарий Стоянов“, от редакционния колектив на в. „Дума“.

ДО СЕМЕЙСТВОТО И БЛИЗКИТЕ НА ТОДОР КОРУЕВ

УВАЖАЕМИ ОПЕЧАЛЕНИ БЛИЗКИ И РОДНИНИ,

С прискърбие научихме за кончината на нашия обичан колега, приятел и съмишленик.

Съюзът на тракийските дружества в България загуби изключителен човек и професионалист със значителен принос за развитието на в. „Тракия“.

Ще го запомним като прекрасен човек и журналист, дълбоко свързан с трагичната съдба на тракийските бежанци, отдаден на каузата.

Приемете моите съболезнования както и тези на Централното ръководство, на Върховния комитет на Съюза на тракийските дружества в България и на Тракийския научен институт.

Скъrbим заедно с Вас за непрежалимата загуба.

Поклон пред паметта му!

С УВАЖЕНИЕ,
КРАСИМИР ПРЕМЯНОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СТДБ

ПОЧИНА ТОДОР КОРУЕВ – ЕДНО ОТ НАЙ-ЯРКИТЕ ПЕРА В ЖУРНАЛИСТИКАТА

Той беше влюбен в красотата на родната Родопска планина и истински защитник на каузата на тракийските българи

МАРИЕЛА БАЛЕВА

В. Труд, 01.04.2021

Почина големият български журналист писател и публицист Тодор Коруюев. Тъжната вест съобщиha от Съюза на тракийските дружества в България. Той беше едно от най-ярките пера в българската журналистика и публицистика през последните няколко десетилетия.

Без да се притеснявам от думата, мога да кажа – легенда. Влюбен в красотата на родната Родопска планина, истински защитник и радетел на каузата на тракийските българи, невероятен публицист и приятел, всичко, до което се докоснеше, го правеше със сърцето си, а огромният му талант го превръщаше в наниз от злато. Тошо беше човек истински отдаден на защитата на националните ценности. Умееше да увлича всички около себе си, толкова широко скроена личност беше той. Дори не мога да повярвам и да приема, че се налага да пиша за него в минало време.

Тошо Коруюев беше от породата на летящите хора. Да,

тези, които успяват да полетят над дребните ежби и крамоли, голямата му усмивка само обезоръжаваше всички, които с наострено его се опитваха да го убедят в безсмислените неща. Дълбоко вярващ в доброто, в способностите на всеки човек, той посвети живота си на истинските неща, на България. Неговата родна Родопска планина му даваше онази енергия, от която можеше да премине през гори и морета, през трудности без да се притеснява.

Внезапната му кончина хвърли в смут всички негови близки и приятели. Ето какво написаха неговите колеги от Съюза на тракийските дружества в България: „С дълбоко прискърбие съобщаваме, че внезапно ни напусна Тодор Коруюев, главен редактор на в. „Тракия“... Той беше дълбоко свързан с трагичната съдба на тракийските бежанци. СТДБ загуби приятел и съмишленик, България – загуби журналист и публицист. Поклон пред светлата му памет“.

Да припомним неговата биография. Тодор Коруюев е роден на 24 ноември 1942 г. в град Момчилград. Завършил е българска филология и философия в Софийския университет „Св. Кл. Охридски“. Работил е като учител

и зам.-директор в гимназията в родния си град, във вестник „Вечерни новини“, „Работническо дело“ и „Дума“. Бил е първи зам.-главен редактор на вестник „Дума“, кореспондент на вестника в Прага и Москва. В последните години е редактор в издателство „Захарий Стоянов“ и главен редактор на в. „Тракия“. Член е на Съюза на българските журналисти и на Съюза на българските писатели.

Автор е на книгите „Момчилград. Летописи“ (1977), „Горещи думи“ (2005), „Тодор Генев. Литературна анкета“ (2007), „Горещи думи 2“ (2009), „Овньо льо вакал, каматан...“ (2012) и „Животописи“ (2014), „Разбойничеството. Истории с хайти в Златоградско“ (2015), „Още животописи“ (2018), „Ние сме народ от чичовци. Литературна анкета с Любомир Котев“ (2018) и „Защото съм такъв. Литературна анкета с Петър Андасаров“ (2019).

Съставител е на сборници за Стефан Продев, академик Михаил Арнаудов, Виктор Пасков и Веселин Стоянов. Носител е на Наградата на СБЖ за цялостна дейност и на три Златни пера на СБЖ, Наградата на СБП за народопсихология, Националната награда „Николай Хайтов“ за белетристика, Националната награда за публицистика „Богомил Нонев“ и Наградата за политическа публицистика „Георги Кирков“ за 2015 г. Голям интерес сред читателите предизвиква художественото изследване за старото овчарство в Родопите „Овньо льо вакал, каматан...“.

Вестник „Труд“ изказва искрените си съболезнования на влизките и семейството на Тодор Коруюев.

Почивай в мир, приятелю!

МАЙСТОРЪТ

НА ТОДОР КОРУЕВ

В. ДУМА, 05 АПРИЛ 2021, БРОЙ: 65

ВЕЛИАНА ХРИСТОВА

Случи се на лъжковден. Ненадейно. Просто звънна телефонът и... не повярвах, че тъкмо той и тъкмо в този ден ни е напуснал. Познаваме се от поне 35 години, в които работехме заедно; заедно създавахме явлението ДУМА, заедно изживяхме ритниците на времето и на предателите; заедно печелехме битки, губихме приятели, драли сме си очите от професионален несговор и сме се прегръщали сетне от обич. То не е работа, то е съдба. Не са много личностите, за които може да се каже, че са журналисти по природа, по дух, по съвест, сърце и ум. Казват, че няма незаменни хора. Лъжа е, има. Тодор Корув е един от тях. Думаджия с главна буква, лице на Продевия вестник.

Малко е да се каже, че е талантлив. На 28 години завежда „Културния отдел“ на в. „Вечерни новини“, после – в. „Работническо дело“, кореспондент в Прага и Москва, заместник главен редактор на ДУМА. Продев никога не загуби вяра в думите, от него се учех на отговорност пред словото, казва Тодор Корув. Правеше се от ДУМА история, модерен европейски ляв вестник, но винаги защитаващ националния интерес.

Тодор Корув е от малцината, които имат право да споделят с хората себе си, защото неговата мисъл и перо съчетават невероятна ерудиция, честност, истинско (а не изиграно) родолюбие, преданост към идеята, дълбока вяра в българина. Непримири биткаджия срещу социалните каверни, срещу предизвиканата разруха на България, срещу арогантността на управляващата върхушка, срещу унизяването на българщината. Докато беше в редакцията, никога не се държеше като началство, после – докато вестникът можеше да си позволи да има колумнисти, откърваше от душата си всяка седмица своята колонка – винаги по горещо събитие, с много пластове смисъл във всяка дума, ярки, с живи препратки от европейските и световните мислители, от Иван Хаджийски и родопсихологията, през родопските плетеници към днешния ден, умеещ майсторски да извади философия от обикновените събития. А книгата му „Горещи думи“, в която събра свои интервюта с известни личности, може да служи като настолен наричник на млади колеги как журналистът трябва да говори със събеседника си – честно, със знания, с разбиране, без да си криви душата, но с уважение.

Семката ми е от Момчилград, казваше често Тодор и това означаваше всичко. Той познава Родопите и хората на Родопите като самия себе си. Мисля, че като журналист Тодор Корув е достатъчно известен, но тепърва предстои да се наложи като писател. Един от най-талантливите ни съвременни творци. „Тия дни крачпах до Смолян“ – не отидох, не прескочих, а крачпах! Когато излезе книгата му „Овньо льо вакал, каматан...“, в писателските среди го нарекоха Певец на Родопите и Патриарх на овчарите. Книга, изпълнена със страст, цветни образи, митология, етнография, фолклор, с човечност и... българщина. Струва ми се обаче, че като писател Тодор Корув предстои да бъде открит от широката публика извън професионалните литературни среди.

Напусна ни на лъжковден, на първи април. Не успя да завърши поредния материал, който пишеше за ДУМА – за новоизлязлата книга на Анжел Вагенщайн... А като че вчера надникна през вратата на редакционната стая: „Как я карате, чешити?“...

Съболезнователен адрес до роднините и близките на Тодор Корув

Отиде си и нашия скъп приятел и колега Тодор Корув – един от майсторите на журналистическото и публицистично слово. Автор на дузина книги с ярка публицистика, есеистика и родопсихологически изследвания. Той беше дългогодишен кореспондент на различни медии в чужбина, талантливото му перо е свързано с вестниците „Вечерни новини“, „Работническо дело“, „Дума“, на чиито страници неизменно присъстваха блестящите му статии, антрефилета и интервюта. А през последните години той бе главен редактор на в. „Тракия“, както и член на редколегията на списание „Вezni“.

Повече от 10 години той бе и главен редактор на Издателство „Захарий Стоянов“. Под неговото вещо редакторство излязоха от печат десетки книги научна и художествена литература, родопсихология, мемоаристика и пр.

Духът му ще живее не само в неговите талантлив творби, но и в нашите сърца.

Сбогом, Тодоре, сбогом, приятелю!

От приятелите и колегите
от Издателство „Захарий Стоянов“

„ЖИВОТ ЛИ БЕ ДА ГО ОПИШЕШ!“ И ТО КАКЪВ ЖИВОТ!

ЛИЯНА ФЕРОЛИ

На 78 години, рано сутринта на 1 април 2021 г., покосен от внезапен инфаркт, си отиде от нашия свят Тодор Корув. Изтъкнатият наш, самородно и самотно блестящ на литературния ни хоризонт, наш писател, журналист, публицист, родолюбив деятел и общественик.

Стоящият с достолепност и смиреност пред олгара и „висинето“ на автентиката на думите. Вестникарят, Непоправимият Думаджия по сърце и призвание, както го наричаха колегите му.

Работилият рамо до рамо с едни от най-големите наши радатели на напредничавата интелектуална мисъл, като Стефан Продев, наредил се в анкетата на СБЖ в десетката на най-добрите публицисти на ХХ век. И защитаващи националните ни интереси, нашата идентичност, служещи на истината, на вярата в българския идеал, на свободата на печата – „майка на всички свободи“.

Занимаващият се през целия си живот с вестникарство – още от ученическите и учителските му години в Момчилград, та стигнал до вестниците „Вечерни новини“, „Работническо дело“, „Дума“ (също и неин кореспондент в Прага и в Москва), до редколегиите на списание „Вezni“, на издателство „Захари Стоянов“.

До последния си дъх беше главен редактор на в. „Тракия“, издание на Съюза на тракийските дружества в България. Вестникът честваше през януари т. г. своята 100-годишнина.

Тодор Корув е член на СБП и на СБЖ. Носител е на три Златни пера на СБЖ – на Съюза на преводачите, на Голямата награда на СБЖ за цялостно творчество, наградата за публицистика „Кирил Маджаров“. Също и на наградата на СБП за

публицистика „Богомил Нонев“, на Националната награда за политическа публицистика „Георги Кирков“, на Наградата на в. „Дума“ за цялостен принос.

Започва издаването на своите книги първо с краеведската история на родния му Момчилград, продължава с интервюта „Горещи думи“ и „Горещи думи 2“, с трите си литературни анкети „Животописи“ – с Тодор Генов, с Любомир Котев и с Петър Андасаров.

Като се прибавят и тези във в. „Тракия“, се оформя една своеобразна кардиограма на вчерашния и днешния ден на България и света. Напомняща и за някои малко известни или позабравени събития, личности от нашата история и култура. Наричани са от критиците истински барометър на времето.

Признава, че често ги надписва с автографа: „Живот ли бе да го опишеш!“ . Но най му е на сърце книгата „Овньо льо вакал, каматан...“ . Жалба по славното родопско овчарство“, в чието словесно тесто от митология, история, етнография, фолклор, родопсихология, мемоаристика, художествена литература и журналистика, излива обичта на душата си към родния край.

Наричат я „Библия на овчарството“. За нея получава наградата на СБП за родопсихология и националната литературна награда „Николай Хайтов“ за белетристика.

Споделя, че се е получила от само себе си, понеже е израснал сред приказки и песни, а двама негови прадядовци и единият му дядо са били кехаи.

Че повествованието нямало системна подредба – веднъж пипал оттук, друг път – оттам. Но сърцето му подкарвало умело стадото на думите до самия край на книгата.

А черешката на тортата връз тази разнородна смес за него

била хрониката на рода му. И то на фона на славното време на родопските тѳожки кехаи. Много го е зарадвал фолклорният спектакъл по нея на Смолянският театър, в който участвали Валя Балканска и гайдарят Петър Янев.

Последно е пишел художественото изследване на разбойничеството в българските земи. „Сос ми грачиш, гарванчо... Истории с хайти, разбойници и комити“, признава пред колегата си от „Дума“ Альона Нейкова.

Много трудно понесе социалната изолация заради коронавируса. Но и с разбирането, че в живота ни има и едно, и друго, че не всичко е „полно и равно“. Но заедно с жена му – проф. Галина Рашкова се „карантинирали“ в село Кръстевич в Средна гора. Дори оттам се правел и в. Тракия“, изцяло дистанционно. „Ако ме подмине злото, ще го вкарам в бъдещите животописи“, също се надявал.

Аз пък трудно се осмелих, преди 8 години, за неговата 70-годишнина, когато представяхме в кърджалийската Регионална библиотека „Овньо льо вакал, каматан...“ да направя интервю с него/ <https://literaturesviat.com/?p=68892/>.

Изглеждаше ми толкова недостъпен в поразяващото му с респект мъдро родопско излъчване. Но, неотдавна, за голяма моя изненада, на едно литературно четене, се оказа, че аз съм първата, която го е направила дотогава. Още едно доказателство, че и много други хора са го възприемали по същия начин.

За 30-годишния юбилей на в. „Дума“ той поздравява колегите си с любимата максима на Стефан Продев „Sursum corda“ – „Горе сърцето!“ Но сега неговото сърце е душата му. Така че – горе душата, приятелю! И светли ти небеса!

Република България
Президент

ДО
Г-Н КРАСИМИР ПРЕМЯНОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
СЪЮЗА НА ТРАКИЙСКИТЕ
ДРУЖЕСТВА В БЪЛГАРИЯ

ДО
ДРУЖЕСТВАТА И ОРГАНИЗАЦИИТЕ
ЧЛЕНОВЕ НА СЪЮЗА НА
ТРАКИЙСКИТЕ ДРУЖЕСТВА
В БЪЛГАРИЯ

Уважаеми господин Премянов,
Уважаеми госпожи и господи,

В Деня на Тракия и Одринската епопея свеждам глава заедно с Вас сред подвига и саможертвата на зашито преди, боюната слава на българските армии и героичната история на тракийските българи

Датата 26 март бележи не само едни от славните страници във Военната ни история, триумфа и мъката на националния идеал, но и тържеството на духа на българския войник, който със завидна смелост и всеотдайна жертвоприносност превзема Одрин. Поклох пред жертвите, отдали живота си по брачните тракийски платна на Отчествата ни по време на Балканската война!

Денят на Тракия е и празник на Съюза на Тракийските дружества в България - организации, обединили потомците на тракийските българи и устояли на изпитанията на времето. Достойно се admirация са усилията на всички Вас, почетни за разоренията, зоненията и стрданията, на които са били подложени семействата Ви, да остане жива и да се превърне в част от олтара на националната святост и националното единство.

Вечна памет на верните, пазила край Одрин!
Да живее България!

26 март 2021 г.

Румен Радев
ПРЕЗИДЕНТ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ДО
Г-Н КРАСИМИР ПРЕМЯНОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
СЪЮЗА НА ТРАКИЙСКИТЕ ДРУЖЕСТВА
В БЪЛГАРИЯ

ПОЗДРАВИТЕЛЕН АДРЕС

ОТ
ИЛИЯН ЯНЧЕВ
КМЕТ НА ОБЩИНА МАЛКО ТЪРНОВО

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕМЯНОВ,
СКЪПИ ТРАКИЙЦИ

ДНЕС Е ДЕН ЗА ГОРДОСТ, ЗА ПАМЕТ, ЗА ЧЕСТ -
ДЕНЯТ НА ТРАКИЯ!

Отдавайки почит към величавия подвиг на българската армия нека се поклоним пред героите с признателност за саможертвата им в тракийската кауза!

Поздравявам Ви по случай днешния празник и се обръщам към Вас с благодарност за устремът и силите да бъде съхранена родовата ни памет, за предаването ѝ на нашите деца - обща отговорност като потомци на тракийските българи!

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК!

Суважение,

ИЛИЯН ЯНЧЕВ
Кмет на община Малко Търново

26.03.2021

Представители на ТД „Странджа“ в гр. Бургас, с председател Стефан Колев почетоха Деня на Тракия

БУРГАС

ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ДИМИТРОВГАРД

Тракийци от Димитровгардското тракийско дружество почетоха Деня на Тракия

Представители на тракийското дружество във Велико Търново пред барелефа на Капитан Петко войвода за Деня на Тракия. Младите хора, имащи тракийски корени, споделят, че това е специален ден за тях, тъй като баби и дядовци са бежанци от Тракия. Те се чувстват горди, че имат възможност да се докоснат в днешно време до историята на предците си!

СРЕДЕЦ ■ Представители на Тракийско дружество „Лазо Лазов“ с председател Божанка Николова в град Средец отбеляза Деня на Тракия пред паметната плоча в парка на града. Изградена изцяло със средствата на тракийци, тя е посветена на войводата Лазо Лазов, на участниците в Илинденско-Преображенското въстание и бежанците от Средецкия край. С чувство на гордост тракийци от Средец се прекланят пред величавия подвиг на българската армия при превземането на Одринската крепост през 1913 г., и с болка си припомнят за трагедията на своите предци

СВИЛЕНГРАД

■ На 26 март 2021 г. представители на Свиленградското тракийско дружество с председател В. Вангелова поднесоха венци пред паметника на Капитан Петко войвода на едноименния ГКПП

■ Тракийци от Свиленград пред мемориала на загиналите при превземането на Одринската крепост

ПЛОВДИВ ■ Тракийци от Пловдивското тракийско дружество и читалище Тракия почетоха 26 март 2021 г.

■ Тази година, поради продължаващата епидемиологична обстановка Денят на Тракия беше отбелязан само с поднасяне на венци и цветя пред паметник „Одринска епопея“ в парк „Тракия“, гр. Стара Загора. Своята почит пред подвига на загиналите по бойните полета на Тракия засвидетелстваха представители на Старо-загорското тракийско дружество с председател Цанко Атанасов, Петя Чакърлова, зам.-областен управител на Стара Загора, подполковник Стефан Горчев от Втора тунджанска механизирена бригада, Анелия Овчарова и Диана Михайлова от отдел „Култура“ на Община Стара Загора, общински съветници, Дарина Гайдарова, директор на 6-то основно училище „Свети Никола“ – партньор на тракийското дружество в града.

СТАРА ЗАГОРА

■ Созопол

ГЕНЕРАЛ ИНЗОВО

■ Представители на тракийското дружество в с. Генерал Инзово, с председател М. Василева, поднесоха цветя пред олтара на тракийската памет

ВАРНА

■ Представители на филиала на ТНИ и членове на Регионалното тракийско дружество във Варна, поднесоха венци и цветя пред паметника на Капитан Петко войвода и пред Паметника – портал на Осми Приморски полк в морския град. Симеон Кулиш – научен секретар на ТНИ и историкът Станка Димитрова произнасят паметни слова, с които напомнят, че никой и нищо не е забравено.

КРАСИМИР ПРЕМЯНОВ – ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СТДБ ЗА БНР, КЪРДЖАЛИ С ПЪТУВАЩА ИЗЛОЖБА ЗА ИСТОРИЯТА НА ТРАКИЙЦИ И СПЕЦИАЛНА ПОЩЕНСКА КАРТИЧКА СТДБ ОТБЕЛЯЗВА СВОЯТА 125-АТА ГОДИШНИНА

– Как в условията на усложнената епидемиологична обстановка ще отбележите 125-годишнината на СТДБ?

– Ние вече придобихме опит, защото цяла година мина, откакто беше обявена пандемията. В рамките на допустимото от закона и на ограничителните мерки няма да пропуснем нито едно от събитията, които са в календара на тракийската организация да не бъде отбелязано по подобаващ начин. Не трябва да се прекъсва традицията, защото нейният адресат е младото поколение на България. В неговия генетичен код е заложена тракийската кауза, която е свързана с много героизъм, любов към Родината и всеотдайност. Редно е това да се поддържа в съзнанието, за да намери в мотивацията на младите хора всеотдайност и готовност да служат на България, за да може тя да си възстанови позициите на водеща и престижна държава, а не на най-бедната и най-изостаналата. Такава класация не заслужаваме. Историята е важна, доколкото е извор на поуки, мъдрост, знания и мотивация за сегашното и следващите поколения, които ще управляват България.

– Жив ли е споменът за тракийци? Знаят ли младите за жертвите, които са направили техните баби и дядовци?

– Училището започва да става длъжник в това отношение, защото не отразява в нужната степен тази битка на тракийските българи за независимостта и целокупността на България. Опитваме се да компенсираме с различни конкурси, които са адресирани към децата, работки, които насочваме към системата на образованието, но най-важното е темата за тракийските българи да влезе в учебниците. Учениците трябва да знаят, че нашата история дава много основания за гордост и самочувствие.

– Разбират ли ви младите, които са преките потомци на тракийци?

– Темата им е много интересна. Направили сме няколко конкурса, тематично свързани с тракийската кауза и констатираме огромен интерес сред децата. Очевидно е, че дефицитът, който присъства в учебниците, трябва да бъде компенсиран, защото това ги интересува. Това е една непрочетена страница от много българи, които не знаят за геноцида през 1913 г., нито преди това за борбите за национално освобождение и много малко знаят и за ограбването на тракийските българи, т.нар. от акад. Любомир Милетич – разорение. Тогава е нямало такова понятие „геноцид“, за да нарече така своята книга – след Балканските войни какви зверства и мъки е изпитал българският народ от своите

многовековни поробители. И за съжаление, от своите съседи от юг, които по-голям акцент поставят върху националния интерес на собствената си държава, но не уважава правата на другите си съседи. Поне исторически така е било.

Преиздаваме Милетич на български, на английски и на руски език – официални езици на ООН, и я адресираме към ползватели – библиотеки, центрове, Европейска комисия, посолства, защото и на тях не им се иска много да си спомнят за тези събития. Книгите са достъпни в книжарницата „Тракия“ в София и всеки, който желае да се сдобие с патриотична литература, не патриотарска, издадена от авторитетни автори, наши учени, историци, от свидетели на събитията, може да си я купи. Победителите в конкурси, освен другите награди, също получават книгата на Милетич.

– Както в началото на миналия век, сега на преден план отново излизат отношенията ни с Македония, не е ли това някакъв вид подценяване на тракийци, още повече, че една от версиите е, че ние губим Тракия заради Македония (използвани са като географски области, бел. авт.) след Междусъюзническата война?

– Губим всичко, заради лошата политика, която е имала българската държава. Тя е отговорна както морално, така и материално за съдбата на тези хора. Не тракийци са започнали втората фаза на Балканската война. А тогава България е била монархия и е имала монарх. Така че, загърбването на нашата външна политика, балканската политика е слабост на българската държава от много години, но особено сега си проличава днес в споровете с Македония. Борбите на българите от Тракия и Македония, ге-

ографски области, подчертавам, които са били компактно населени с българи са водени съвместно. Илинденско-Преображенското въстание започва сред българите в Македония, продължават го българите в Родопите и финалната част е Преображенското въстание. Последното е част на въстанието, за което тракийци вземат решение на Петрова нива, за да помогнат на братята българи от Македония. В този смисъл тракийци не ревнуват. Темата национален въпрос, темата защита на интересите на българите от Тракия и Македония, не може да се дели. Дълго време пропагандата е настройвала хората в Северна Македония антибългарски, нищо че са българи. Трябва да намерим подход към отношенията си с хората, които са в Македония, защото това са българи, с които трябва да развиваме нашите културни и партньорски отношения. Културните имат изключително здрава основа, въпреки опитите за сърбизиране на тяхната граматика. В условията на партньорство, на сътрудничество, на приятелство, нещата ще си заемат мястото. В момента се проявяват проблемите на несвършената работа отпреди години, а и от последните години, които пречат, за да се нормализират отношенията с нашите съседи и да бъде ясно, че българите са много конструктивен фактор и ядро на интересите и процесите на Балканите.

– Като че ли тракийци упорито бягат от създаването на политическа формация, за разлика от една сродна на Вашата организация, също със знак „патриотична“, която доскоро беше даже част от управлението на страната. Какво е бъдещето на тракийското движение в тази посока?

Така се е развивала организацията –

като общобългарска, не политическа организация. Въпреки че на различни етапи е участвала в изборите, смятайки че трябва да има представители във властта. Това е правилно, защото, ако няма кой от високата трибуна да говори, да защитава твоите интереси, много трудно можеш да ангажираш управлението с проблемите и да напомняш за тях. Затова нашата организация е неправителствена и това я прави отворена към всички хора, които имат отношение към тракийската кауза не само заради произхода си, а и по убеждение. Този модел е правилният. В същото време има и инструмент за политическо участие – това е политически клуб „Тракия“. Той е инструмент за взаимодействие и на политическо равнище. Ние партнираме с него, но той е юридически и де факто отделен от неправителствената организация. В този смисъл, ако е необходимо да се борим за участие в структурите на властта, имаме политически инструмент. Към СТДБ функционират и Тракийски научен институт, Тракийски младежки съюз, Тракийски женски съюз, фондация, т.е. много голямо разнообразие от структури, които са отворени за партньорство по различните въпроси.

– Тоест, подадена е ръка за партньорство към всички политически партии, които решат да работят за каузата на тракийци?

– Абсолютно е така, но за голямо съжаление, тази протегната ръка не се приема и много от тях се отнасят с предубеждение. Страх ги е от това, че тракийци имат повече мотивация, отколкото техните, подбрани по улиците и на пътищата активисти...? И трябва да признаем, че левицата е по-чувствителна към темата на тракийските българи. Това е факт, не мога да го пренебрегна.

– Коя ще е кулминацията в честванията на 125-та годишнина?

– Всички събития от нашия календар ще минат под мотото достойно да отбележим тази годишнина. Планираме, заедно с Министерството на транспорта, валидирането на специално изработена пощенска картичка, посветена на 125-ата годишнина от началото на организираното тракийско движение в България и откриването на една пътуваща изложба, която показва и разказва за богатата, изпълнена с трагизъм и героизъм история на тракийските българи и на техните борби. Ще започнем със София, ако пандемията не сложи допълнителни ограничения. Ще се адаптираме към новата ситуация. Това е в план-програмата ни. Планираме на 8 май да проведем и отчетно-изборното общо събрание на организацията.

ОФИЦИАЛНА ПОЗИЦИЯ НА ТРАКИЙСКО ДРУЖЕСТВО „ГЕОРГИ САПУНАРОВ“ ХАСКОВО

Уважаеми съграждани,

С настоящата позиция, от трибуната на Хасково прес, използваме възможността да се обърнем към всеки един от вас и да ви кажем следното:

Тракийската организация в България е най-старата обществена организация в страната и съответно като неин член тракийско дружество „Георги Сапунаров“ – Хасково е едно от най-дълго съществувалите тракийски дружества.

То е и единственото тракийско дружество, регистрирано в община Хасково.

Ние, тракийци, сме единни и винаги сме подкрепяли единението. Не сме против и приемаме с отворени обятия всички, които милеят за тракийската кауза.

Но не толерираме разединението и използването на името на националните ни герои, и в частност на Капитан Петко войвода, както и на тракийските чествания за лични или комерсиални цели. За нас, това е неприемливо и ще се борим срещу него с всички законни средства.

Никога не сме били против и винаги сме подкрепяли идеята Капитан Петко войвода да стане почетен гражданин на Хасково, тъй като това е национална политика на Съюза на тракийските дружества в България и се провежда в повечето областни градове в страната, преимуществено населени с потомци на тракийските бежанци, каквато е и нашата.

Именно по предложение на общинския съветник и тракийец Коста Стоев, след вземане решението за това, на Капитан Петко войвода бе учреден и специален кът в община Хасково.

Използвам случая да изразя радостта на тракийци дружеството ни от Хасково, които представлявам, че след включване на нашия кандидат за народен представител – Десислава Костова в листата на Коалиция „БСП за България“, много

от другите кандидати и то не само в тази листа, но и от другите листи прегърнаха тракийската идея, което е голям успех. Важно е обаче, за да бъде този успех истински, това да не прави само в навечерието на поредните избори.

Именно за това, специално за Хасковска област при избора на кандидат се спряхме на Десислава Костова. Освен, че е доказан професионалист в своята област, тя е и достойна тракийка, чиято вяност и почтеност към нашата кауза и организация е проверена във времето.

Понеже е от Димитровград, а при нас членството е обвързано с адресната регистрация, както е и при местните избори и няма как тя да е член в Хасковското тракийско дружество, както не би могла и да бъде избрана и да членува напр. в Общински съвет Хасково, по нейно предложение от тракийско дружество Капитан Петко войвода – Димитровград бе внесена подписка и общински съвет – Димитровград реши да именува между блоковото пространство, в което е паметника на Капитан Петко войвода на негово име.

Тракийската организация е надпартийна, но тъй като тракийската кауза много пъти е била използвана съвсем целенасочено точно преди избори от много и различни политики, които забравят за нас, веднага след изборите, решихме да посочим свои представители, които за защитават интересите на тракийските бежанци и да поставят въпроса за поемането на държавен ангажимент за това от най-високата трибуна на България – Народното събрание.

Ние, тракийци сме горди хора и страданията ни е направило недоверчиви.

Знаем, че появата на официално тракийско честване и поднасянето на цветя, или дори даренията, или спонсорството, не правят някого тракийец и не само това е начина, с който се заслужава нашето доверие. Това са без съмнение актове на почит и благородство, но само това не би могло да

ПРЕДСТОЯЩО

СЪОБЩЕНИЕ ЗА ПРЕДСТОЯЩО ОБЩО СЪБРАНИЕ НА ВК НА СТДБ

Уважаеми тракийци,

Както знаете, обявеното от ЦР на СТДБ Общо събрание на ВК на СТДБ за 30 януари 2021 г. бе отложено, поради въведените временни противоепидемични мерки на територията на Република България.

ЦР на СТДБ насрочва отново провеждане на Общо събрание на СТДБ със същия дневен ред, на 8 май 2021 година от 11.00 часа в Централен военен клуб – София, бул. „Цар Освободител“.

Ако бъдат въведени нови противоепидемични мерки на територията на Република България и няма възможност да проведем Общото събрание, ще ви уведомим.

Бъдете здрави!

направи някого тракийец, а още по-малко да заслужи доверието на тракийци, просто защото повечето от нас постоянно спонсорират дружествата, в които членуват и са честванията всеки път, без значение има ли избори или не.

Дали и до колко си тракийец се доказва ежедневно и тази проверка се прави единствено от времето.

Затова, уважаеми съграждани, не откъсвайте, но не забравяйте!

Бъдете здрави и Бог да е с нас!

Гласувайте за промяната с номер 4 и преференция 105 в интегралната бюлетина!

С уважение: Кирил Сарджев – председател на Тракийско дружество „Георги Сапунаров“ – Хасково

ЗЛАТКА ЯНЕВА

108 години от Одринската епопея и Деня на Тракия, отпразнуваха тракийците от ТД „Лазар Маджаров“, град Сливен.

В малък състав, под строги епидемични мерки тракийци се събраха в двора на храм „Св. Цар Борис I Покръстител“.

Заупокойна молитва в памет на загиналите воители при Одрин, отслужи отец Йоан. С красива традиционна тракийска погача, приготвена изкусно от тракийката Донка Стаева и червено вино, бе почетена паметта на загиналите воители.

Слово за безстрашието на одринци прочете председателя на дружеството Кирил Киряков. С едноминутно млчание тракийци изказаха почит към смелите герои и загиналите из тракийските

полета.

Със свежи пролетни цветя окичиха паметната плоча на героите при Одрин през 1912–1913 година. Цветя за тях – безсмъртни одрински герои и вековни слова от патриарха на българ-

ската литература – Иван Вазов:

„Българийо, за тебе те умряха,
една бе ти достойна зарад тях.
И те за теб достойни майко бяха,
и твойто име само кат' мълвяха
умираха без страх.“

ТРАКИЙСКО ДРУЖЕСТВО – Орган на Съюза на тракийските дружества в България – София 1000, ул. „Стефан Караджа“ 7-А, тел.: 02/987 48 96 Печат: НЮЗПРИНТ ЕООД

Абонирайте се!

Каталоген
номер

759

Издава: Върховният комитет

Редакционна колегия: д-р Ваня ИВАНОВА чл.-кор. на БАН проф. Васил ПРОДАНОВ,
д-р Елена АЛЕКОВА и Хубен СТЕФАНОВ; Главен редактор: Тодор КОПУЕВ
e-mail: stdb_sofia@abv.bg, тел. 02/986 71 26; факс: 02/987 57 53

БАНКОВА СМЕТКА
СТДБ (за вестника)

IBAN: BG34STSA93000001682816 BIC: STSABGSG
Банка ДСК ЕАД, клон 1, ул. „Княз Ал. Батенберг“ – София 1000

КОРЕСПОНДЕНТИ: Недка ГОСПОДИНОВА (Перник) – 076/60 13 67; Димитринка СМОЛЕВА (София) – 02/412 12 36, 0886 746 044;
Златка Янева (Сливен) – 0897601560; Анета Георгиева (Хасково) – 0894 044 420; Веска Ламбова (Шумен) – 0877 71 85 03;
Мария ИВАНОВА (Ямбол) – 046/66 35 40

Изпращайте текстове не по-дълги от 4 стандартни машинописни страници (1800 знака). Хонорари за публикуването им не се дават.

26 МАРТ – ДЕН НА ТРАКИЯ – 2021 г., гр. Ямбол

Слово на Михаил Вълков, председател на Ямболското тракийско дружество

Уважаеми тракийски българи,

Датата 26 март (13 по ст. ст.) през 1913 г. символизира две съдбовни събития: на бойната слава на българската войска и на стремежът на тракийските българи към свобода и присъединяване към отечеството. След падането на Одрин на същата дата по същество завършва Балканската война и се ускоряват преговорите за мир в Лондон между Отоманската империя и балканските съюзнници. Така на 17/30 май е подписан договор за мир, чл. 2 на който

гласи: „Н. В. императорът на отоманите отстъпва на Техни величества, съюзените владетели, всички територии на своята империя върху европейския континент-на запад от линията Енос от Егейско море и Мидия до Черно море, с изключение на Албания.“ В договора се изказва увереност, че ще настъпят вечен мир и приятелство както между сегашните владетели, така и между техните наследници.

Това е най-голямото, бленувано обединение на българските земи, защото освен Източна и Беломорска Тракия и голяма част от Македония, България запазва Южна Добруджа и Западните покрайнини. Общата територия на страната достига 180 хил. кв.км. И понеже договорът е подписан не само от Турция, България, Сърбия, Гърция и Черна гора, но и от шестте велики сили в Европа, той не подлежи на ратификация, т.е. е окончателен.

Ликуват не само тракийските българи, ликува целият български народ. За съжаление общонародната радост продължава само един месец. На 16 юни 1913 година започва Междусъюзническата война, която завършва с поражение за България и загубване на голямата част от нейните придобивки.

Тази паметна дата, победата при Одрин, сияе в сърцата и ни изпълва с гордост и родолюбие за изпълнен синовен дълг на предците ни, че „и ний сме дали нещо на света.“

Поклон пред падналите на бранните полета войни за обединението на България, на хилядите българи-бежанци погубени по пътя на изгнанието към майка България. Слава непомръкваща ще грее над техните образи в народната памет. Вечна слава!

Да живее България!

■ Ивайловград

■ Хасково

■ Крумовград

■ Ивайловград